

Algemene toelichting

Inleiding

Met ingang van 1 januari 2009 is de Wet inburgering (Wi) gewijzigd, waarbij een aantal wijzigingen terugwerkende kracht kennen. Bovendien zijn in 2008 ook een aantal wijzigingen doorgevoerd, die nu in deze verordening zijn verwerkt. Het gaat om de volgende wijzigingen:

- Het college van burgemeester en wethouders (hierna college) krijgt de bevoegdheid om aan iedere inburgeringsplichtige of inburgeringsbehoefte een inburgeringsvoorziening aan te bieden (art. 19 lid 1 Wi). Deze wijziging heeft terugwerkende kracht tot en met 1 november 2007.
- Het college krijgt de mogelijkheid om een inburgeringsprogramma aan te bieden dat gericht is op het staatsexamen Nederlands als tweede taal (art. 19 lid 3 Wi). Deze wijziging heeft terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2008.
- Het college krijgt de bevoegdheid om in plaats van een inburgeringsvoorziening een taalkennisvoorziening aan te bieden aan een inburgeringsplichtige of inburgeringsbehoefte die een mbo-opleiding op niveau 1 of 2 volgt of gaat volgen (art. 19 lid 1 en lid 3 Wi). Deze wijziging werkt terug tot en met 1 september 2008.
- De gemeenteraad kan bij verordening bepalen dat het college een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening kan vaststellen, zonder dat daar een procedure van aanbieden van een inburgeringsvoorziening door het college en aanvaarding daarvan door de inburgeringsplichtige aan vooraf hoeft te gaan (art. 19a Wi). De inburgeringsplichtige is direct verplicht medewerking te verlenen aan de uitvoering van de vastgestelde voorziening.

Bovengenoemde wetswijzigingen maken het noodzakelijk de huidige verordening Wet inburgering 2008 gemeente Leiden aan te passen.

Het college is door de gemeenteraad niet de bevoegdheid verleend op grond artikel 19a Wi inburgeringsvoorzieningen en taalkennisvoorzieningen vast te stellen, zonder dat eerst een aanbod aan de inburgeringsplichtigen wordt gedaan. In deze verordening wordt, evenals onder de verordening Wet inburgering 2008 gemeente Leiden het aanbodstelsel gehandhaafd. Dit stelsel houdt in dat het college de inburgeringsplichtige een aanbod doet en de voorziening vaststelt overeenkomstig het aanbod, als de inburgeringsplichtige het aanbod heeft aanvaard.

De Wi regelt de inburgeringsplicht voor in beginsel alle onderdanen van derdelanden van 16 tot 65 jaar die duurzaam in Nederland willen en mogen verblijven. Bij het invulling geven aan de inburgeringsverplichting staat de eigen verantwoordelijkheid (ook in financiële zin) van de inburgeringsplichtige centraal. De inburgeringsplichtige kan naar eigen inzicht bepalen hoe hij zich wil voorbereiden op het inburgeringsexamen. Aan de inburgeringsverplichting is voldaan wanneer het inburgeringsexamen is behaald (een resultaatsverplichting).

De gemeente Leiden heeft op grond van de Wi een belangrijke spilfunctie met drie rollen:

1. informerende rol: de gemeente is verplicht om informatie te geven over het inburgeringsstelsel en de inburgeringsplichtige of inburgeringsbehoefte goed te informeren over de rechten en plichten die voortvloeien uit de wet;
2. faciliterende rol: de gemeente kan inburgeringsplichtigen of inburgeringsbehoefte die daarvoor (volgens de wet of gemeentelijk beleid) in aanmerking komen een inburgeringsvoorziening aanbieden. Deze voorziening leidt tot het behalen van het inburgeringsexamen of het staatsexamen Nederlands als tweede taal en, waar mogelijk, tot participatie in de vorm van betaald werk of scholing. Ook mag de gemeente aan inburgeringsplichtigen of inburgeringsbehoefte die een Mbo-opleiding op niveau 1 of 2 (gaan) volgen een taalkennisvoorziening aanbieden;
3. handhavende rol: de gemeente kan bestuurlijke boetes opleggen als niet binnen de termijn aan de inburgeringsplicht is voldaan of als inburgeringsplichtigen zich niet aan de verplichtingen houden.

In verband met deze rollen draagt de Wi de gemeenteraad op om bij verordening regels te stellen over de volgende onderwerpen:

1. Regels over de informatieverstrekking door de gemeente aan inburgeringsplichtigen en inburgeringsbehoefte, ter zake van hun rechten en plichten uit hoofde van deze wet, alsmede van het aanbod van en de toegang tot inburgeringsvoorzieningen (artikel 8 Wi).
2. Regels met betrekking tot het aanbieden van inburgeringsvoorzieningen of taalkennisvoorziening en over de rechten en plichten van de inburgeringsplichtige of inburgeringsbehoefte voor wie een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening is vastgesteld (artikel 19 lid 5 en artikel 23 lid 3 Wi).
3. Het vaststellen van het bedrag van de bestuurlijke boete die voor de verschillende overtredingen kan worden opgelegd (artikel 35 Wi).
4. Facultatief: bepalen dat het college een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening kan vaststellen, zonder dat eerst een aanbod wordt gedaan (artikel 19a lid 1 Wi).

Ad 1. Regels over de informatieverstrekking aan inburgeringsplichtigen en inburgeringsbehoefte

Artikel 8 Wi bepaalt dat de gemeenteraad bij verordening regels vaststelt over de informatieverstrekking door de gemeente aan de inburgeringsplichtige of inburgeringsbehoefte. Het gaat dan om informatie over de rechten en plichten uit hoofde van de Wi en informatie over het aanbod van inburgeringsvoorzieningen of taalkennisvoorzieningen en de toegang tot die voorzieningen.

Ad 2. Regels met betrekking tot het aanbieden van inburgeringsvoorzieningen

Het uitgangspunt van de wet is de eigen verantwoordelijkheid van de inburgeringsplichtige of inburgeringsbehoefte om te bepalen hoe hij zich voorbereidt op het inburgeringsexamen. Gemeenten kunnen inburgeringsplichtigen en inburgeringsbehoefte ondersteunen door het aanbieden van een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening. Aanvankelijk konden gemeenten uitsluitend een aanbod doen aan bepaalde categorieën inburgeringsplichtigen. Met terugwerkende kracht vanaf 1 november 2007 kunnen gemeenten aan alle inburgeringsplichtigen of inburgeringsbehoefte een aanbod doen. Gemeenten zijn

wel verplicht een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening aan te bieden aan alle asielgerechtigde inburgeringsplichtigen (oud- en nieuwkomers) en een inburgeringsvoorziening aan te bieden aan nieuw- en oudkomers die werkzaam zijn als geestelijke bedienaar (artikel 19 lid 2 Wi).

Een inburgeringsvoorziening leidt toe naar het inburgeringsexamen of het staatsexamen Nederlands als tweede taal I of II en omvat het eenmaal kosteloos afleggen van dat examen. De inburgeringsplichtige of inburgeringsbehoefte is verplicht een eigen bijdrage van € 270 te betalen voor de inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening. Een taalkennisvoorziening is gericht op de verwerving van de kennis van de Nederlands taal die noodzakelijk is voor het kunnen afronden van een MBO-opleiding op niveau 1 of 2 (artikel 19 lid 3 Wi).

Voor asielgerechtigde inburgeringsplichtigen bestaat een inburgeringsvoorziening of een taalkennisvoorziening ook uit maatschappelijke begeleiding (artikel 19 lid 6 Wi).

De Wi draagt de gemeenteraden op om bij verordening regels te stellen met betrekking tot het aanbieden van een inburgeringsvoorziening of een taalkennisvoorziening. In de wet is ook vastgelegd over welke onderwerpen in ieder geval regels moeten worden gesteld:

- De procedure die door het college wordt gevolgd voor het doen van een aanbod aan inburgeringsplichtigen (artikel 19, lid 5 onderdeel a Wi).
- De criteria die worden gehanteerd bij het doen van een aanbod aan inburgeringsplichtigen (artikel 19, lid 5 onderdeel a Wi).
- De vaststelling door het college van een passende inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening, met inbegrip van de totstandkoming en de samenstelling van die voorziening (artikel 19, lid 5 onderdeel b Wi).
- De rechten en plichten van de inburgeringsplichtige voor wie een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening is vastgesteld. Deze regels hebben in ieder geval betrekking op de inning van de eigen bijdrage door het college en de mogelijkheid van betaling in termijnen (artikel 23 lid 3 Wi).

Ad 3. Het vaststellen van het bedrag van de bestuurlijke boete

Artikel 35 Wi draagt gemeenten op bij verordening de hoogte van de bestuurlijke boete vast te stellen die voor de verschillende overtredingen kan worden opgelegd. Artikel 34 Wi bepaalt de maximaal op te leggen boetebedragen voor de na te leven en/of opgelegde verplichtingen.

Ad 4. Het vaststellen van een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening

Het college kan, indien de gemeenteraad besloten heeft van deze werkwijze gebruik te maken, een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening vaststellen. Dit houdt in dat voor een inburgeringsplichtige een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening kan worden vastgesteld, zonder dat de inburgeringsplichtige daarmee hoeft in te stemmen. De gemeente Leiden heeft ervoor gekozen om het tot nu toe gehanteerde aanbodsstelsel te continueren, waarin de inburgeringsplichtige de mogelijkheid heeft om zich zelf binnen de wettelijke termijn voor te bereiden op het inburgeringsexamen.

Artikelsgewijze toelichting

Zoals reeds in de algemene toelichting aangegeven, kent de gewijzigde Wet inburgering naast het begrip “inburgeringsvoorziening” nu ook het begrip “taalkennisvoorziening”. In onderstaande toelichting worden beide begrippen afzonderlijk genoemd, waar dit nuttig of noodzakelijk is. In een enkel geval wordt uit overweging van leesbaarheid het begrip “voorziening” gehanteerd, waarmee zowel een inburgeringsvoorziening als een taalkennisvoorziening wordt aangeduid.

Daar waar geen toelichting is gegeven, wordt het artikel en/of lid voldoende duidelijk geacht.

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

Ten behoeve van een eenduidige uitleg en toepassing zijn, naast de gebruikte begrippen in respectievelijk de Wet inburgering, Besluit inburgering, Regeling inburgering en andere regelingen/besluiten, specifiek in de verordening gebruikte begrippen omschreven.

Artikel 2 De informatieverstrekking

De gemeente heeft als taak de inburgeringsplichtigen en inburgeringsbehoefigen in haar gemeente goed te informeren over de rechten en plichten die voortvloeien uit de Wet inburgering, alsmede over het aanbod van en de toegang tot inburgerings- en taalkennisvoorzieningen. Artikel 8 Wi stelt dat de gemeenteraad bij verordening daarover regels vaststelt. De wet laat gemeenten wel vrij om zelf te bepalen op welke wijze de informatievoorziening aan de inburgeringsplichtigen en inburgeringsbehoefigen wordt georganiseerd.

Artikel 3 Aanwijzen van doelgroepen

Art. 19 lid 1 Wi biedt het college de mogelijkheid aan alle inburgeringsplichtigen en inburgeringsbehoefigen een aanbod doen voor een inburgeringsvoorziening en/of taalkennisvoorziening. Op grond van dit artikel is het college echter verplicht in ieder geval een inburgeringsvoorziening of een taalkennisvoorziening aan te bieden aan asielgerechtigden en (uitsluitend) een inburgeringsvoorziening aan geestelijke bedienaren. Op grond van artikel 19 lid 5 onderdeel a Wi moet de gemeenteraad bij verordening regels stellen met betrekking tot de criteria die worden gehanteerd bij het doen van een aanbod aan inburgeringsplichtigen en inburgeringsbehoefigen.

Artikel 4 De samenstelling van de inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening

In de verordening dienen regels te worden gesteld met betrekking tot de vaststelling door het college van een passende inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening, met inbegrip van de totstandkoming en samenstelling van die voorziening (artikel 19 lid 5 onderdeel b Wi). In dit artikel worden de kaders vastgesteld waarbinnen het college de opdracht heeft voor iedere inburgeringsplichtige of inburgeringsbehoefige die daarvoor in aanmerking komt, een op de persoon toegesneden inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening samen te stellen. In het eerste lid wordt aangegeven op welke wijze het college een passende inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening moet vaststellen. Bij het bepalen van de passendheid van een voorziening kunnen de volgende factoren een rol spelen:

- De kennis van de inburgeringsplichtige of inburgeringsbehoefige van de Nederlandse taal en de Nederlandse samenleving en zijn of haar leercapaciteit;

- De maatschappelijke rol die de inburgeringsplichtige of inburgeringsbehoefte vervult of gaat vervullen in de Nederlandse samenleving. Daarbij kan worden gedacht aan het verrichten van betaalde arbeid of het opvoeden van kinderen;
- De persoonlijke situatie van de inburgeringsplichtige of inburgeringsbehoefte. Daarbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan eventuele zorgtaken die de inburgeringsplichtige of inburgeringsbehoefte moet vervullen;

De samenstelling van de inburgeringsvoorziening voor geestelijke bedienaren wordt geregeld bij ministeriële regeling. Gemeenten hebben dus niet de mogelijkheid om de inburgeringsvoorziening die zij aan geestelijke bedienaren aanbieden naar eigen inzicht vorm te geven. Het is dus ook niet mogelijk om deze groep een taalkennisvoorziening aan te bieden.

In geval van uitkeringsgerechtigde inburgeringsplichtigen of inburgeringsbehoefte die een voorziening gericht op arbeidsinschakeling ontvangen, kan het voordelen opleveren de inburgeringsvoorziening daarmee te combineren. Uitgangspunt is wel, zo blijkt uit artikel 19 lid 4 van de wet, dat een aanbod voor een inburgeringsvoorziening aan een uitkeringsgerechtigde inburgeringsplichtige of inburgeringsbehoefte niet wordt gedaan, indien dat diens arbeidsinschakeling belemmert.

De wet bepaalt dat de inburgeringsvoorziening gecombineerd moet worden met een voorziening gericht op arbeidsinschakeling (re-integratievoorziening) als een inburgeringsvoorziening wordt aangeboden aan een inburgeringsplichtige of inburgeringsbehoefte die bijstandsgerechtigd is of een uitkering ontvangt op grond van een andere socialezekerheidswet of socialezekerheidsregeling én die verplicht is om arbeid te verkrijgen of te aanvaarden (artikel 20 lid 1 Wi). Het college is verantwoordelijk voor het aanbieden van de gecombineerde inburgeringsvoorziening (artikel 20 lid 2 Wi). Het tweede lid van artikel 4 van de verordening draagt het college op om er voor te zorgen dat de inburgeringsvoorziening wordt afgestemd op de re-integratievoorziening. Aangezien deze voorzieningen in het kader van de uitkeringsverstrekking op grond van sociale zekerheidswetten of -regelingen ook door andere partijen dan het college (kunnen) worden verstrekt, zal het college afspraken moeten maken met de verantwoordelijke uitvoerders van de sociale zekerheidswet of -regeling: het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV), eigenrisicodragers of overheidswerkgevers (artikel 21 Wi).

Artikel 5 De procedure van het doen van een aanbod

Dit artikel bevat enkele procedurele bepalingen die er voor moeten zorgen dat het doen van een aanbod op zorgvuldige wijze gebeurt. Dit is van belang omdat zo'n aanbod de start is van een procedure die – als het goed is – leidt tot het vaststellen van een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening.

In het lid 1 van dit artikel wordt geregeld dat het college het aanbod van een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening aan de inburgeringsplichtige of inburgeringsbehoefte op schriftelijke wijze doet en dat het aanbod wordt toegestuurd naar het adres waar de inburgeringsplichtige of inburgeringsbehoefte staat ingeschreven in de GBA. Op deze wijze kan er geen onduidelijk ontstaan over het feit dat het college de inburgeringsplichtige of inburgeringsbehoefte een aanbod heeft gedaan.

Het aanbod zal inhoudelijk dezelfde strekking moeten hebben als de uiteindelijke beschikking (lid 2). Hierdoor kan de instemming met het aanbod tevens worden opgevat als instemming met de beschikking tot het vaststellen van de inburgeringsvoorziening of

taalkennisvoorziening (die eenzijdig door het college wordt opgelegd). Deze beschikking moet dan wel dezelfde inhoud hebben als het aanbod (lid 4).

De zorgvuldigheid van de procedure gebiedt dat als de inburgeringsplichtige of inburgeringsbehoefte het aanbod aanvaardt of weigert, hij of zij dit schriftelijk aan het college meedeelt (lid 3). Het meest praktisch is dat deze schriftelijke mededeling geschiedt in de vorm van het laten ondertekenen door de inburgeringsplichtige of inburgeringsbehoefte van een verklaring die door de gemeente is opgesteld.

Het kan natuurlijk voorkomen dat een inburgeringsplichtige of inburgeringsbehoefte aan de gemeente meldt dat hij wel een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening wil, maar dat hij gelet op zijn situatie bepaalde wijzigingen aangebracht zou willen zien in het aanbod van de gemeente. Als het college hierop positief reageert, zal hij het gedane aanbod moeten aanpassen.

Een inburgeringsplichtige of inburgeringsbehoefte hoeft een aanbod niet te accepteren. Weigert de inburgeringsplichtige het aanbod, dan zal hij zich zelfstandig moeten voorbereiden op het inburgeringsexamen. Het ligt voor de hand dat het college in een dergelijke situatie een handhavingsbeschikking verstuurt: een besluit op grond van artikel 26 Wi waarmee de termijn van start gaat waarbinnen de inburgeringsplichtige het inburgeringsexamen moeten hebben.

Daar de inburgeringsbehoefte niet inburgeringsplichtig is en op vrijwillige basis aan een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening wenst deel te nemen, kan geen beschikking in de zin van de Algemene wet bestuursrecht vastgesteld worden. Wel dient een brief/kennisgeving opgemaakt te worden, waarin de consequenties van de weigering voor de uitvoering uiteen gezet worden.

Artikel 6 De inhoud van de beschikking

Het besluit tot het vaststellen van een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening is een beschikking in de zin van de Algemene wet bestuursrecht. Dit betekent dat de inburgeringsplichtige de mogelijkheid heeft tegen dit besluit in bezwaar en beroep te gaan. In lid 1 wordt geregeld welke onderwerpen de beschikking voor een inburgeringsplichtige in ieder geval bevat.

Zoals bij artikel 5 aangegeven, dient voor de inburgeringsbehoefte een overeenkomst opgesteld te worden. In de overeenkomst dienen in beginsel dezelfde onderwerpen als voor de inburgeringsplichtige opgenomen te worden.

In de beschikking zullen de toegekende voorziening en de daaraan verbonden rechten en plichten van de inburgeringsplichtige nauwkeurig moeten worden vermeld (onderdelen a en b). De inburgeringsplichtige is verplicht zijn medewerking te verlenen aan de uitvoering van de inburgeringsvoorziening of de taalkennisvoorziening (artikel 23 lid 1 Wi). Handhaving hiervan is alleen mogelijk als de verplichtingen van de inburgeringsplichtige duidelijk zijn omschreven en aan de betrokkene - onder andere - door middel van de beschikking bekend zijn gemaakt.

De termijn waarbinnen een inburgeringsplichtige het inburgeringsexamen moet hebben behaald, ligt vast in de wet (artikel 7 lid 1 Wi). In de beschikking dient van de toepasselijke termijn alleen melding worden gemaakt (onderdeel c).

Onderdeel d bepaalt dat in beschikking moet worden vastgelegd in hoeveel termijnen de eigen bijdrage kan worden betaald en op welke wijze de betaling plaatsvindt (al dan niet op

basis van verrekening met een bijstandsuitkering). Dit is geregeld in artikel 8 van de verordening.

Onderdeel e heeft betrekking op beschikkingen voor oudkomers. Indien het college een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening vaststelt voor een oudkomer, dan moet het college in de betreffende beschikking ook de dag opnemen waarop de termijn van handhaving van de inburgeringsplicht van start gaat (artikel 22 lid 2 juncto artikel 26 Wi). Binnen vijf jaar ná deze datum moet de betreffende oudkomer het inburgeringsexamen hebben behaald. Het college kan zelf bepalen wanneer de termijn van handhaving van de inburgeringsplicht van start gaat. Het ligt echter voor de hand om deze termijn zoveel mogelijk direct te laten ingaan (en bijvoorbeeld niet te koppelen aan de datum waarop de voorziening van start gaat). De precieze datum waarop de inburgeringsvoorziening van start gaat, zal niet altijd bekend zijn op het moment dat deze wordt toegekend. Bovendien past het vaststellen van een datum van aanvang van handhaving van de inburgeringsplicht, onafhankelijk van het moment waarop met de inburgeringsvoorziening kan worden begonnen bij het uitgangspunt van de wet dat de betreffende persoon als oudkomer inburgeringsplichtig is en in beginsel zelf verantwoordelijk is voor het voldoen aan de inburgeringsplicht.

Tot slot dient in de beschikking vermeld te worden wat de gevolgen zijn van het niet voldoen aan de verplichtingen en/of termijnen (onderdeel f) alsmede de mogelijkheid van een bonus op grond van artikel 9 van de verordening (onderdeel g).

Lid 2 bepaalt welke onderdelen de beschikking moet bevatten, indien een inburgeringsplichtige een aanbod geweigerd heeft.

In lid 3 zijn de onderdelen opgenomen die een overeenkomst voor een inburgeringsbehoefte moet bevatten. Daar de inburgeringsbehoefte op vrijwillige basis een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening zal volgen en niet op grond van de wet inburgeringsplichtig is, kan het college geen beschikking in de zin van de Algemene wet bestuursrecht opmaken. Het college kan slechts een overeenkomst opstellen waarin hij de in dit lid vermelde onderdelen dient op te nemen.

Artikel 7 Opleggen van verplichtingen

Op grond van artikel 7 is de (mogelijke) inburgeringsplichtige, uit hoofde van art. 25 Wi, verplicht aan een oproep van het college gehoor te geven en gegevens te verstrekken voor het vaststellen van de inburgeringsplicht (onderdeel a) en het kunnen vaststellen en samenstellen van een aanbod van een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening (onderdeel b). Concreet betekent dit dat de (mogelijke) inburgeringsplichtige verplicht is te verschijnen voor een intake- c.q. vervolggесprek bij een casemanager en alle gegevens te verstrekken voor het vaststellen van taal-/kennisniveau, leercapaciteit etc.

Verder is in dit artikel de uitwerking van 23 lid 3 Wi opgenomen dat bepaalt dat de gemeenteraad bij verordening regels stelt over de rechten en plichten van de inburgeringsplichtige aan wie een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening is aangeboden en toegekend. Het college heeft de mogelijkheid om de onder c tot en met g vermelde verplichtingen die in dit artikel worden genoemd aan inburgeringsplichtigen of inburgeringsbehoeftegen (lid 2) in het kader van een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening op te leggen. Het college legt deze verplichtingen in de beschikking of overeenkomst vast.

Artikel 8 De inning van de eigen bijdrage

In de verordening moeten regels worden gesteld die betrekking hebben op de inning van de eigen bijdrage van de inburgeringsplichtige of inburgeringsbehoeftegen door het college en de

mogelijkheid van betaling in termijnen (artikel 23 lid 3 Wi). De hoogte van de eigen bijdrage is vastgelegd in de wet en bedraagt € 270. Dit bedrag kan bij algemene maatregel van bestuur worden gewijzigd (artikel 23 lid 2 Wi).

Artikel 24 Wi biedt het college de mogelijkheid de eigen bijdrage te verrekenen dan wel in te houden, indien de inburgeringsplichtige algemene bijstand ontvangt. Als het college wil overgaan tot verrekening, moet dat worden vastgelegd in de beschikking of overeenkomst.

Artikel 9 Bonus

In dit artikel is opgenomen dat het college een beloning toekent bij deelname aan het inburgeringsexamen binnen de gestelde termijn. Deelname is belangrijker dan het slagen voor het examen. De beloning is gekoppeld aan de hoogte van de eigen bijdrage.

Artikel 10 De hoogte van de bestuurlijke boetes voor de verschillende overtredingen

Artikel 35 Wi draagt de gemeenteraad op bij verordening de hoogte van de bestuurlijke boete vast te stellen die voor de verschillende overtredingen kan worden opgelegd. In artikel 34 Wi zijn voor de verschillende overtredingen de maximumbedragen van de bestuurlijke boete vastgelegd. De gemeente kan deze boetebedragen in haar verordening overnemen, maar ze kan ook lagere bedragen vaststellen.

Analoog aan de Maatregelenverordening van de gemeente Leiden is gekozen voor een stelsel van bestuurlijke boetes waarbij de hoogte van de boetes is gekoppeld aan de hoogte van de uitkering op grond van de Wet werk en bijstand. Hierbij is rekening gehouden met de maximumbedragen die de Wet inburgering voorschrijft.

Het college zal bij elke overtreding de bestuurlijke boete moeten afstemmen op de ernst van de overtreding en de mate waarin deze aan de overtreder kan worden verweten. Bovendien moet het college daarbij ook zo nodig rekening houden met de omstandigheden waaronder de overtreding is gepleegd (artikel 38 lid 2 Wi). Deze bepaling brengt met zich mee dat het college bij elke op te leggen bestuurlijke boete zal moeten nagaan welke boete passend is, gelet op de individuele omstandigheden van de betrokken inburgeringsplichtige.

In het kader van een de uitvoering van een gecombineerde re-integratie- en inburgeringsvoorziening kan het voorkomen dat dezelfde gedraging (bijvoorbeeld het niet voldoen aan een oproep om te verschijnen en gegevens te verstrekken) zowel aanleiding kan zijn voor het opleggen van een bestuurlijke boete als voor het verlagen van de bijstand (een maatregel op grond van artikel 18 lid 2 Wet werk en bijstand) of het opleggen van een boete of maatregel op grond van een andere socialezekerheidswet of –regeling. Artikel 37 Wi bevat een regeling voor deze samenloop. In dit artikel wordt bepaald dat het college in dat geval géén bestuurlijke boete kan opleggen.

Artikel 11 Waarschuwing

Soms zijn er verzachtende omstandigheden, waardoor het niet wenselijk is om direct een boete op te leggen. Voor die gevallen moet een waarschuwing mogelijk zijn. Er is bewust voor gekozen om niet standaardmatig een waarschuwing te geven. Inburgeringsplichtigen zijn in de regel uitvoerig geïnformeerd over de verplichtingen en dus op de hoogte van wat van hun verwacht wordt. De verordening biedt voorts voldoende mogelijkheden om een maatregel te verlagen of daarvan af te zien.

Artikel 12 Afzien van bestuurlijke boete

Ook dit artikel geeft de mogelijkheid om te kunnen individualiseren. Als de inburgeringsplichtige geen verwijt kan worden gemaakt van zijn gedraging, is een bestuurlijke boete niet op zijn plaats. Voorts kan door het verstrijken van de tijd het nut van het opleggen van een boete verdwenen zijn, zodat deze achterwege dient te blijven. Een boete is niet zozeer bedoeld als straf, maar als reactie op het getoonde gedrag en als prikkel om dat gedrag te veranderen. Ook als er lange tijd is verstreken sinds de betreffende gedraging, heeft het opleggen van een boete geen redelijk doel meer.

Artikel 13 Verhoging van de bestuurlijke boete bij herhaling van de overtreding

Dit artikel biedt het college de mogelijkheid om bij herhaling van de overtreding een hogere boete op te leggen dan op grond van artikel 10 mogelijk is. Om van herhaling van een overtreding te kunnen spreken dient deze binnen 12 maanden na de datum van een besluit tot opleggen van een boete voor de vorige verwijtbare gedraging plaatsgevonden te hebben.

Als de inburgeringsplichtige niet binnen de voor hem geldende termijn het inburgeringsexamen heeft behaald, dan legt het college hem een bestuurlijke boete op. De maximumboete die kan worden opgelegd, is neergelegd in artikel 10 lid 3 van de verordening. Op grond van artikel 32 Wi moet het college in de boetebeschikking een nieuwe termijn vaststellen waarbinnen de inburgeringsplichtige alsnog het inburgeringsexamen moet behalen dan wel op een andere wijze aan zijn inburgeringsplicht moet voldoen. Als de inburgeringsplichtige vervolgens ook binnen deze nieuwe termijn het inburgeringsexamen niet heeft behaald, maakt lid 3 van onderhavig artikel het mogelijk dat het college een hogere boete vaststelt (art. 33 lid 1 Wi). Ook in dat geval zal in de boetebeschikking wederom een nieuwe termijn moeten worden opgenomen waarbinnen de inburgeringsplichtige het inburgeringsexamen moet behalen. Als de inburgeringsplichtige opnieuw binnen laatstgenoemde nieuwe termijn niet aan de inburgeringsplicht heeft voldaan, dient het college een bestuurlijke boete op te leggen en vervolgens telkenmale een boete als bedoeld in lid 3 op te leggen voor elke verstreken periode van 24 maanden dat het inburgerings-examen nog niet behaald is (art. 33 lid 2 Wi).

Artikel 14 Flankerende vergoedingen

Dit artikel biedt de mogelijkheid om kosten te vergoeden die voortkomen uit deelname aan een inburgerings- of taalkennisvoorziening. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan kosten van (niet anders vergoede) kinderopvang, reizen, lesmateriaal etc. Voor vergoeding van deze kosten dient voldaan te zijn aan de in lid 2 vermelde criteria.